

Jezus mówi: „Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.” (J 10, 28)

Seminarzyści z kubańskiej diecezji Hawana w czasie modlitwy.

„Możemy zadbać o to, by przynajmniej dwie osoby odpowiedziały na Boże wezwanie, by w przynajmniej dwóch ludziach był widoczny obraz Chrystusa, by dwie słabe istoty próbowały być ludźmi dobrej woli: ty i ja!”

Ojciec Werenfried (1913-2003)

Drodzy Przyjaciele!

Było to w czasie spotkania z księżmi z różnych krajów. Ojciec Werenfried prosił nas, byśmy z „twórczym zaufaniem” całym swym kapłańskim życiem służyli Kościołowi w potrzebie. Każdy z nas odpowiadał tymi samymi słowami: „Będę służył”. To właśnie znaczy być księdzem. W ostatnich latach pojawiają się bolesne publikacje na temat księży, którzy okazali słabość. Nierzadko te smutne przypadki wykorzystuje się w sposób demagogiczny. Kościół wyciąga odpowiednie wnioski, stawiając teraz większe wymagania przy selekcji kandydatów do kapłaństwa. Nacisk kładzie się nie tylko na kształcenie w dziedzinie teologii, lecz przede wszystkim na pogłębianie życia duchowego kandydatów. Jak wyjaśnia arcybiskup z Ozamis (Filipiny): „Czas formacji to przede wszystkim osobista podróż z Chrystusem”. Chodzi tu o wewnętrzną relację i rozwój dynamiki miłości. Dzięki Państwa pomocy wspieramy, co siódmego seminarzystę na świecie. Ze względu na brak księ-

**„Będę służył”.
To właśnie znaczy
być księdzem.**

ży wielu neoprezbiterów jest przeciwnych pracą. Już po kilku latach niektórzy czują się wypaleni. Nasza pomoc umożliwia im odnowienie powołania dzięki wyjazdom na rekolekcje i studia.

W Wielkim Poście każdy z nas, kapłanów, odbywa ową „podróż z Chrystusem”, pro-

wadzącą nas do pierwszej stacji Triduum Paschalnego – do Wielkiego Czwartku, kiedy to Jezus ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa. Jeden z naszych najważniejszych tegorocznych projektów dotyczy Kościoła w Albanii, który cierpiał w czasach komunistycznych niezwykle brutalne prześladowania. Kraj ten był pierwszym państwem w historii ludzkości, którego władze oficjalnie zadeklarowały ateizm. W 1972 r. albański kapłan, ojciec Kurti, skończył 70 lat. W czasie ostatnich pięciu lat w obozie karnym uniemożliwiano mu odprawianie Mszy świętej. W końcu został skazany na śmierć i stracony, po-

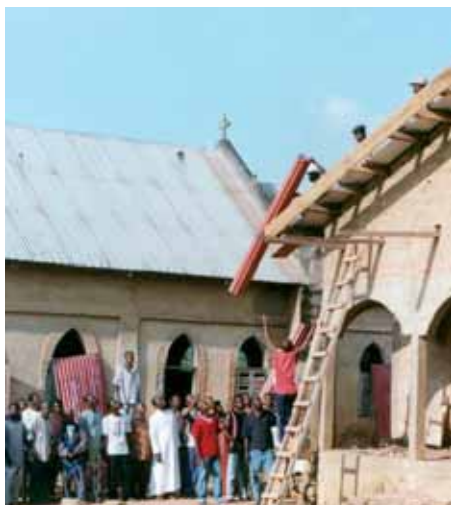
nieważ popełnił „przestępstwo”: ochrzcił dziecko. Wszyscy albańscy księża byli więzieni i torturowani, jednak ani jeden nie odstąpił od wiary. Każdy z nich jest dziś żywym kamieniem w duchowej katedrze, jaką stanowi Kościół w Albanii. Tutejsi katolicy mają prawo jednak również do wzniesienia widzialnych katedr. Trwa właśnie budowa jednej z nich – w diecezji Lezhe. Dotychczas odbudowywano głównie małe wiejskie kościółki. Teraz chodzi o świątynię, która symbolizowałaby jedność wszystkich wspólnot parafialnych z biskupem Lezhe. Na ten rok obiecaliśmy im 320 000 zł. Pomóżcie nam Państwo za pomocą tego gestu wyrazić wdzięczność albańskim męczennikom. Każdemu z Was życzę błogosławionego Triduum Paschalnego. W Wielki Czwartek jako kapłan myślę o Was w sposób szczególny. Z całego serca Wam błogosławię

O. Joaquín Allienale

Międzynarodowy
Asystent Kościelny

Pomoc w budowie – dla Kościoła jutra

Kościół w Kouma Tokpli (Togo) jest odnawiany. Państwa pomoc to 40 000 zł.

Bambusowa kaplica w Miao – na budowę kościoła obiecaliśmy 80 000 zł.

Wietnam – brakuje jeszcze 100 000 zł na budowę kościoła w Ngoc Lien.

Ludzie z plemienia Wancho w diecezji Miao (**Indie**) byli kiedyś łowcami głów. Dziś są chrześcijanami. Niestety nawet połowa spośród nich nie umie czytać. Jednak nadzieja w Chrystusie jest im bezpieczną i silną kotwicą duszy (por. Hbr 6,19) – liczba katolików wśród nich szybko rośnie. Na Wielkanoc znów 500 osób zostanie ochrzczonych. Małe kaplice z bambusa już nie wystarczają. Mieszkańcy parafii Kanubari (21 wsi) pragną zbudować kościół, w którym wspólna nadzieja będzie mogła wzrastać w modlitwie i sakramentach. Chata pełniąca funkcję kaplicy przestała wystarczać także w parafii Santa Rosa w Tabatindze (**Brazylia**). Przed trzema laty rozpoczęto tu budowę kościoła z cegły. Środków starczyło jednak tylko na mury. Zabrakło pieniędzy na dach, podłogę i sufit. Msze odprawiane są więc w kościele, lecz pod namiotowym zadaszeniem; w trakcie celebracji często słychać hałas z sąsiedztwa, gdzie rozgościła się jedna z sekt. Budowa kościoła może być rozumiana również jako znak sprzeciwu wobec działalności sekt.

Świątynie potrzebują kapłanów i dlatego tak bardzo potrzebne są seminaria. Brat Emmanuel z **Burkiną Faso**, gdzie w 2007 r. sumą **91 600 zł** wspomozemy budowę seminarium dla Burkiną Faso i **Nigru**, ujmuje to w następujący sposób: „Kościół jutra potrzebuje dobrych, świętych i kompetentnych księży. Nikt nie rozumie tego lepiej niż Wy”. Jakież w tych słowach zaufanie! Dzięki Państwa pomocy nie zawiedzimy go.

Santa Rosa w Tabatindze – na budowę dachu i podłogi obiecaliśmy 29 320 zł.

Owoc męczeństwa – trwa budowa katedry w Lezhe (Albania).

Blisko Nieba – to Państwo umożliwili budowę tej kaplicy w peruwiańskich Andach.

Kłęcząc tak jak Nikołaj: także w Mińsku (Białoruś) babcie dbają o przekazywanie wiary wnukom.

Babcine mruczenie

Nikołaj leżał już w łóżku, a babcia klęczała i mruzczała coś pod nosem. Zauważał to już wielokrotnie, kiedy rodzice zabierali go na parę dni do babci – mruczenie to słyszał zawsze, gdy zasypiał. „Co tam mruyczysz?” – zapytał. „Modłę się.” – odpowiedziała. „Całą noc?” – „Tak, całą noc.” Nikołaj nigdy nie zapomniał tego krótkiego dialogu i długiego mruczenia. Dziś jest księdzem. Czasem również spędza na klęczkach całą noc. Wierzy w moc modlitwy. Teraz znów jest ona bardzo po-

trzebna. Jedyne w całym **Kazachstanie** katolickie seminarium duchowne w Karagandzie (18 kleryków), w którym studiował także i on, znajduje się w ciężkiej sytuacji. Koszty utrzymania całego seminarium nie są wprawdzie duże, ale nie ma ono żadnych środków do utrzymania. W 2007 roku zabraknie **180 000 zł**. Nikołaj klęka do modlitwy. Tak jak jego babcia, ufa Bogu. Kto pomodli się wraz z nim? Kto usłyszy jego błagania?

Zawsze Mu towarzyszyć

„Oni przyszli do Niego” – afrykańscy rodzice towarzyszą synowi, który ma otrzymać święcenia kapłańskie. Jego podróż z Chrystusem to część ich własnej drogi życiowej.

„Potem wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego (...) aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki.”

Tymi słowami z ewangelii św. Marka (3,13nn) rozpoczyna opis swojej placówki rektor seminarium duchownego w Cartago (Kolumbia). Nie ma tu wiele do dodania. Bóg powołuje, kogo sam chce. Usłyszeć ten głos – to dopiero początek, powołanie trwa zaś przez całe życie. Urzeczywistnia się w szafowaniu sakramentów

Pomoc Kościołowi w Potrzebie – dzięki Waszej pomocy – wspiera co siódmego seminarzystę na świecie:

Kontynent	2003	2004	2005	2006
	Liczba seminarzystów			
Europa Wsch.	10.899	10.054	8.967	8.786
Afryka	2.002	2.184	1.248	1.904
Azja	894	1.483	761	1.396
Ameryka Pd.	5.020	4.747	4.726	4.638
RAZEM	18.815	18.468	15.702	16.724

i głoszeniu Słowa Bożego. Seminarium potrzebuje książek i nowej kuchni. Słowa i chleba. Obiecaliśmy na ten cel **36 000 zł**. Posługa duszpasterska stała się jednak trudniejsza w głośnym, pełnym przemocy świecie, który zagłusza głos powołania. Jeden z filipińskich kleryków ma na to radę: „Wołanie Pana dotyka mego serca. Mogę zamknąć swoje uszy, ale nie serce... Jeśli powiem Mu «tak», On sam będzie mnie podtrzymywał”. Jego biskup tłumaczy: formacja jest sprawą indywidualną – semina-

rium nie prowadzi seryjnej produkcji księży. Ma ona być przede wszystkim „osobistą podróżą z Chrystusem”. Podróż nie kończy się w momencie otrzymania święceń. Wręcz przeciwnie, właśnie dzisiaj dalsze kształcenie, chwile duchowego wyciszenia, rekolekcje i kursy dla księży są potrzebne bardziej niż kiedykolwiek. Św.

Marek nazywa je „towarzyszeniem” Jezusowi, a arcybiskup Chartumu (Sudan) – „szczególnymi chwilami łaski, błogosławionymi dniami”. W jego kraju, ogarniętym wojną i znajdującym się pod rządami islamistów, w którym świadectwo wiary można

przyplacić śmiercią, dni wspólnej modlitwy i dziękczynienia za powołania mają podwójnie ożywczy wpływ: z jednej strony na braterską wspólnotę, z drugiej zaś – na wolę dalszego głoszenia Ewangelii. Na Filipinach obiecaliśmy **64 000 zł** na kształcenie 41 seminarzystów w diecezji Ozami, w Sudanie zaś – **68 000 zł** na program formacyjny dla 71 księży w Chartumie. „Oni przyszli do Niego” – pomóżmy im przy Nim wytrwać.

Zdjęcie: Magdalena Wolnik

Braterska wspólnota – klerycy dominikańscy w Krakowie.

„Wołanie Pana dotyka mego serca.” Seminarzyści na Filipinach.

Przystanek w podróży z Chrystusem – święcenia kapłańskie w Cartago (Kolumbia).

W maju Ojciec Święty przyjedzie do Brazylii, by wziąć udział w Konferencji Ogólnej Episkopatu Ameryki Łacińskiej. Przygotowaniu do tego wielkiego wydarzenia – w Ameryce Łacińskiej mieszka prawie połowa wszystkich katolików świata – służą liczne przedsięwzięcia i spotkania. Pomoc Kościołowi w Potrzebie pomogła w organizacji kongresu pod hasłem „Praca duszpasterska wraz z Maryją”, który odbył się w Meksyku. Arcybiskup Santiago de Chile, kardynał Francisco Javier Errázuriz, przewodniczący CELAM (Rady Episkopatów Ameryki Łacińskiej i Karaibów), napisał do nas: „Z serca dziękuję Państwu w imieniu biskupów i wszystkich uczestników kongresu. To ważne wydarzenie, będące przygotowaniem na spotkanie z Ojcem Świętym, uświadomiło nam, jak cenny jest skarb miłości do Matki Bożej, którym Bóg obdarował nasz kontynent. Bez Państwa pomocy wszechstronne i owocne prace kongresu nie byłyby możliwe (...) Będziemy zanosić Bogu w czasie Eucharystii Państwa intencje, zawierając je także sercu Maryi, patronki całej Ameryki”.

Hans-Peter Röhlin
Präsident

Kolumna

Nawrócenie

Pewien gorliwy duszpasterz wypisał na swej wizytówce mądra radę: „Nawróć się już dziś – unikniesz tłoku na Sądzie Ostatecznym!”.

Nawrócenie to dla mnie krok w kierunku Boga. Nawrócenie związane jest przede wszystkim z miłością: jest miłością, na którą się zdobywam, gdy uświadamiam sobie własną winę, to, że okazałem się tak niedoskonały. Nawrócić się – to znaczy zdać się całkowicie na nauczanie oraz Osobę Jezusa Chrystusa.

Chodzi więc przede wszystkim o coś bardzo osobistego. Nawrócenie zakłada pokorę: przyjęcie tego, czym naprawdę jestem, łącznie z ciemnymi stronami mojego „ja”. Pokorą jest moc powiedzieć: jestem niczym, Bóg jest wszystkim. Nawrócenie zakłada odwrócenie się od tego, co nie jest prawdziwe, i zwrócenie ku Bogu, który jest wszystkim. Odwrócenie się od zła, a zwrócenie ku dobru; jest to przemiana we mnie, możliwa wyłącznie dzięki miłości.

Kiedyś podczas katechezy zrozumiałem, że moje nieprzemyślane słowa sprawiły jednemu z uczniów przykrość. Nie dawało mi to spokoju. Po zajęciach przeprosiłem go. Popatrzył na mnie wielkimi oczyma, a potem z szelmowskim uśmiechem powiedział: „Proszę się nie przejmować, nikt nie jest doskonały!”.

W tym sensie życzę nam wszystkim owocnego przeżycia Wielkiego Postu.

Potrzeby, miłość i wdzięczność – Wasze listy

Żebrak dla Boga

Zalączęm czek na 2466 \$. Moja 90-letnia matka została w ostatnie Boże Narodzenie potrącona przez samochód i doznała ciężkiego urazu kolana. Poleciałam do niej i zajmowałam się nią przez kilka tygodni, nie chciałam jednak pobrać przyznanego przez państwo dodatku opiekuńczego. Mama namawiała mnie jednak usilnie, żebym to zrobiła, mówiąc: „Ojciec Werenfried prosi o wsparcie i chce, żebym posłała mu jeszcze trochę pieniędzy”. Przesyłam, zatem kwotę otrzymaną za bilet lotniczy i za opiekę nad nią. Dziękuję. Niech Bóg Wam błogosławi.

Czytelniczka z Kanady

Uśmiech Dzieciątka Jezus

Nie wiem, jak mam Wam dziękować za hojne wsparcie na rzecz utrzymania naszego seminarium oraz pomoc okazaną

siostronom – naszym wspaniałym współpracowniczkom. Trudno wyrazić słowami, jak wielkie znaczenie miała ta pomoc dla całej diecezji. Mogę Was tylko zapewnić, że jesteście stale obecni w naszych modlitwach. Niech Bóg Wam wynagrodzi, a dzieciątko Jezus niech Was obficie obdarzy swoim uśmiechem.

*Dom Alessio Saccardo SJ, Biskup
Ponta de Pedras, Brazylia*

Pamięci mojego ojca

W Biuletynie (nr 8/2006) zwróciłam uwagę na list z seminarium duchownego w Poznaniu. Z okolic tego miasta pochodził mój ojciec. Niestety, już nie żyje, a ja nigdy nie uczyłam się polskiego. Chętnie dowiedziałabym się czegoś więcej o tym seminarium i wsparła je finansowo, dedykując to pamięci mojego ojca.

Czytelniczka z Anglii

Adres pocztowy: Pomoc Kościołowi w Potrzebie

– ul. Puławska 95 – 02-595 Warszawa – tel./fax: 022 / 8451709

– e-mail: info@pkwp.org

Adres i konto bankowe: ING Bank Śląski o/Warszawa, 02-670 Warszawa,

ul. Puławska 152, nr konta: 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759.

Prosimy o przekazywanie Biuletynu po przeczytaniu przyjaciółom, sąsiadom, parobszczowi parafii. Teksty w nim opublikowane można umieszczać w gazetce oraz wystawce parafialnej. Prosimy o przesyłanie nam adresów osób zainteresowanych naszą działalnością.

Redakcja: Jürgen Liminski, Claude Piel

Wydawca odpowiedzialny:

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe,
Postfach 1209, D-61452 Königstein

– Wydrukowano w Polsce

– De licentia competentis auctoritatis
ecclesiasticae

<http://www.kirche-in-not.org>